

به پیشواز اول ماه می روز جهانی طبقه کارگر

امسال در اوضاع و احوال کاملاً متفاوت به استقبال اول ماه می می‌رویم؛ در سال روان، طبقه کارگر و همه مزدبگیران و فرودستان جهان بیشتر از پیش دچار فقر، سیه روزی، ریاضت اقتصادی و قربانی پاندمی و جنگ منافع سرمایه‌داران و قدرت‌های امپریالیستی اند. سال پار دول سرمایه‌داری در رأس امریکا، در یک معامله ننگین نیروی تروریست و جانی اسلام سیاسی در هیأت طالبان را بر سرنوشت میلیون‌ها شهروند افغانستان حاکم ساخت. حق کار، آموزش و تحصیل از حدود بیست میلیون زن و کودک افغانستان به زور تفنگ و تازیانه گرفته شده است و در عمل اپارتاید جنسی اسلامی بر زنان اعمال می‌گردد؛ مردم از فقر و ناداری فرزندان و اعضای بدن شان را در معرض فروش و به حراج می‌گذارند. انسان‌هایی که از فقر، ظلم و ستم امارت اسلامی سرمایه به ستوه آمده اند و برای نجات جان و تأمین معیشت گروه گروه از کشور، این جهنمی که نظام جهنمی سرمایه‌داری آن را بر پا داشته فرار می‌کنند، مگر با این هم هستی و کرامت انسانی شان در جمهوری اسلامی ایران، ترکیه، پاکستان و کشورهای دیگر منطقه و فرامنطقه از جمله توسط راسیسم رسمیت‌یافته دولتی در ایران و در کشورهای اروپایی و و سائر نیروهای فاشیست و ناسیونالیست لگدمال و له می‌شود.

فقر، بیکاری، بی‌حقوقی، زن‌ستیزی، کودک آزاری، شکاف طبقاتی و اشکال ستم اجتماعی از کابل، تا واشنگتن و از اسلام آباد تا برلین، لندن، مسکو، پاریس، دهلی، سیدنی و خلاصه در نقطه نقطه کشورهای جهان بیداد می‌کند؛ این تعدی و اجحاف در پهلوی جنگ و میلیتاریزه کردن فضای عمومی در کشورها که ماحصل آن همان نازیسم، نژادپرستی و ناسیونالیسم است؛ انسان‌های بیشماری را به کام خودسوزی، خودکشی و نیستی سوق می‌دهد.

برنامه جهانی غذا WFP اعلام می‌کند «تعداد گرسنه‌گان در جنوری ۲۰۲۱ در افغانستان ۱۴ میلیون بود و این رقم در مارچ امسال (۲۰۲۲) به ۲۳ میلیون یعنی بیشتر از نصف جمعیت افغانستان رسیده است.» در این گزارش آمده است ۹۵ فیصد مردم افغانستان به غذای کافی دسترسی ندارند. تنها در سه ماه اول سال ۲۰۲۲ سیزده هزار نوزاد در اثر سوء تغذیه و بیماری‌های ناشی از آن جان خویش را از دست داده‌اند.»

تجاوز نظامی عربستان و متحدانش بیش از ۸۵ درصد از زیر ساخت های یمن را کاملاً تخریب کرده است و این کشور با کمبود شدید مواد غذایی و دارویی مواجه است. سازمان جهانی غذا و یونیسف تعداد افراد ناتوان در تأمین کمترین حد نیاز غذایی در یمن را در سال ۲۰۲۲ نزده میلیون نفر اعلام کرده است. این در حالی است که کل نفوس یمن در حد بیست و نه میلیون تخمین زده می‌شود. این سازمان گزارش می‌دهد که بیش از ۱۳ میلیون انسان در سراسر شاخ آفریقا با گرسنگی شدید مواجه اند. همین اکنون در اوکراین در تقابل منافع دو قطب نظام جهانی برده‌گی مزدی جهت سهم بیشتر برای تصاحب سود هرچه بیشتر و بر سر تقسیم مجدد جهان و حوزه نفوذ، هست و بود مردم آن به خاک و خون کشیده می‌شود. جنگ و ادامه تقابل منافع سرمایه‌داران در اوکراین نه تنها که هست و بود حدود پنجاه میلیون شهروند آن کشور را به تباهی و نیستی کشیده است، بل تبعات ناشی از این تقابل منافع دولت های سرمایه‌داری، خواه ناخواه رکود جهانی را در پی دارد که قبل از همه از طبقه کارگر و مردم محروم قربانی می‌گیرد؛ از شروع جنگ تا اکنون در کشورهای چون افغانستان، سریلانکا، آرژانتین، سومالی، لهستان، ترکیه، سودان، نایجریه، الجزایر، کنیا و آفریقای جنوبی بیشتر از کشورهای اروپایی افزایش قیمت نان، مواد سوختی و روغن خطر آفرین گردیده و باعث نگرانی بیشتر شهروندان این کشورها شده است.

متأسفانه! این موارد به عنوان مشتم نمونه خروار از فاجعه‌های هولناک و دهشتناک نظام کارمزدی در جهان است. این رشته سر درازی دارد. این‌ها و لیست بی‌انتهایی از فجایع و جنایات امروزه در جهان زاده و داده سیستم حاکم جهانی یعنی نظام برده‌گی مزدی است؛ نظامی که بقا و دوام اش متکی به نابرابری، جنایت، فقر، ستم، استثمار، خونریزی و توحش است. سیستمی که بیشتر از هر آفت طبیعی و بیماری قاتل انسان است؛ مؤسسه آکسفام سال گذشته در اوج شیوع و گسترش پاندمی کوید-۱۹ اعلام کرد که در هر یک دقیقه کرونا جان هفت انسان را می‌گیرد؛ و کسانی که در هر دقیقه از اثر گرسنگی جان خود را از دست می‌دهند، یازده نفر است. نابرابری، استثمار، فقر و فلاکت از دل این وجه تولید بیرون می‌زند. مناسبات مبتنی بر کارمزدی و رابطه خرید و فروش نیروی کار در سراسر جهان بیش از پیش نمایان‌گر آن است که زندگی مسالمت آمیز انسانی توأم با رفاه و برابری زیر حاکمیت و سلطه این سیستم که اساس آن بر استثمار و نابرابری استوار است ممکن نیست.

طبقه کارگر و بشریت برابری طلب باید حساب خود را با این نظام یک سره کند؛ جشن اول ماه می یک چنین روزی است، در این روز طبقه کارگر در یک اتحاد طبقاتی و انترناسیونالیستی نه تنها که تفاوت و تمایز منافع خود را با طبقات دیگر مشخص و برجسته می‌کند بلکه علیه کل رتق و فتق نظام سرمایه‌داری در سطح جهان بپا می‌خیزد.

طبقه کارگر با غول‌های رسانه‌یی و هزاران سازمان و نهاد خرد و بزرگ نظام برده‌گی مزدی همه روزه به زن و مرد، شاغل و بیکار، افغان و هندی، ایرانی و بنگله دیشی و ده‌ها و صدها پسونند و پیشوند دیگر تکه و پارچه شده و می‌شود. جشن اول ماه می تأکیدی بر این اصل است که طبقه کارگر جهانی باید سواى هر مشخصه و ممیزه‌یی مبارزه علیه کل نظام سرمایه‌داری را اساس و مبنای مبارزه خود قرار دهد. اول ماه می اساساً روزی روی آوری کارگران به قدرت اجتماعی طبقه خود است.

سازمان سوسیالیست‌های کارگری افغانستان ضمن ابراز تبریکی و شادباش جشن اول ماه می به همه کارگران و فرودستان جامعه، از همه کارگران و برابری طلبان در افغانستان می‌خواهد که برای رهایی از سلطه تروریسم و اسلام سیاسی که امروز به نمایندگی از سیستم سرمایه‌داری جهانی بر کرده‌های مردم سوار اند، سازمان‌یابی، تشکل‌پذیری و تحزب علیه کل عناصر

و نیروی های نظام برده‌گی مزدی که طالب و دیگر گروه‌های اسلام سیاسی و ناسیونالیستی بخشی از آن است را در اولویت برنامه‌های سیاسی-اجتماعی خود قرار دهند. از دید ما تا هنگامی که گلیم نظام برده‌گی مزدی در افغانستان و هر کجای دنیا پهن است، جنگ، جنایت، انتحار، بی‌حقوقی، فقر، زن ستیزی، ستم و استثمار را پایانی نیست. فلسفه اول ماه می بیش از هر چیز دیگری بیان صف‌آرایی کل طبقه کارگر در برابر کل بورژوازی و سیستم کاپیتالیستی است. طبقه کارگر افغانستان با آن که در سطوح اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و تشکلیاتی، آن هم زیر سلطه یکی از وحشی‌ترین نیروهای اسلام سیاسی و تروریسم جهانی، بدون تردید با موقعیت و وضعیت هم‌طبقه‌یی های خود در هیچ کشور دیگری قابل مقایسه نیست، اما حول مطالبه نان کار آزادی و در همراهی با جنبش‌های اجتماعی برابری طلب و نافی ستم و تبعیض و با در افتادن و مبارزه با امارت اسلامی سرمایه، که هست و بودش را به تباهی کشیده است، می‌تواند آغازگر این جرقه و تقابل در سطح جهانی باشد.

به پیش در راه مبارزه با کل ساز و کار نظام سرمایه‌داری در سطح جهانی!
زنده باد همبستگی انترناسیونالیستی طبقه کارگر جهانی!
زنده باد اول ماه می!
زنده باد سوسیالیسم!

سازمان سوسیالیست‌های کارگری افغانستان

۸ ثور / اردیبهشت ۱۴۰۱؛ ۲۷ اپریل ۲۰۲۲

